

[Jesper Simonsen.]

at al Vaabenhandel og Vaabenfabrikation, Ammunitionshandel og Ammunitionsfabrikation kommer under Staternes Kontrol. Den Modstand, der nu fremkommer mod at føre ud i Livet, hvad vi selv ved flere Lejligheder har anerkendt og godkendt, forstaar jeg, for saa vidt den fremkommer fra konservativ Side, thi fra den Side har man nu en Gang et særligt Standpunkt i saadanne Spørgsmaal. Men det forbavser mig meget, naar den kommer fra Venstres Side, og det er mig ret uforstaaeligt, at Venstre i dette Spørgsmaal stiller sig saa ganske afgjort paa samme Standpunkt som de Konservative.

Endelig vil jeg sige angaaende § 10, at jeg anser det for ganske usømmeligt, at Tjenestemænd, der har Ansættelse i Krigsministeriet — og det samme maatte jo gælde Udenrigsministeriet, hvis det forelaa, men her har særlig været tænkt paa Krigsministeriet —, er knyttet til saadanne Vaabenvirksomheder, saaledes at de er interesseret i disse Virksomheders Omsætning af Vaaben og Sprængstof, udenrigsk Handel dermed, interesseret i det økonomisk ved deres Gager og ved den Tantième, de oppebærer. Jeg finder det ganske urimeligt og usømmeligt, og jeg tror, at det er en ganske almindelig Anskuelse ude i den brede Befolkning. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem Hr. Nørskov skal være lidt forsigtig med at gaa alt for stærkt ind for at forhale en Bestemmelse om, at Tjenestemænd i disse Stillinger kan holdes borte fra denne Handel, der er af en saadan Art, at de ikke paa nogen Maade bør befatte sig med den.

Nørskov: Baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen har gentagne Gange slaaet fast, at de nærer ingen Mistillid hverken til de danske Kommuner eller de danske Skytteforeninger, men naar det er Tilfældet, hvorfor skal vi da foretage Ændringer i det bestaaende Forhold? Det kan jeg slet ikke se, at der er nogen Grund til. De Herrer har ikke med en eneste Stavelse sagt, at der var noget at frygte i saa Henseende; tværtimod erklærer de Gang paa Gang, naar de kommer her op paa Talerstolen, at de nærer ingen Mistillid til disse Institutioner. Hvorfor da foretage Ændringer i de bestaaende Forhold, som absolut fordyrer Administrationen — det kommer vi jo ikke udenom. Og naar der ingen Grund er til det, kan vi ikke indse, hvorfor vi skal give den højtærede

Minister dobbelt Myndighed, thi det er netop det, der vil ske med Hensyn til de frivillige Korps, at der bliver en dobbelt Myndighed. De sorterer i Øjeblikket under den højtærede Justitsministers Kollega Forsvarsministeren, som har al mulig Kontrol med disse Korps. Vi finder det ganske unødvendigt, at begge Ministre absolut skal have Kontrol med dem, den ene maa være tilstrækkelig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tjenestemændene skal jeg sige, at vi er i og for sig ikke saa uenige om Spørgsmaalet, men vi mener, at det er meget uheldigt, at afgøre det paa en Lov som denne. Det er jo et Spørgsmaal, som maa overvejes i Forbindelse med andre Tjenestemandsspørgsmaal og maa afgøres ved den kommende Revision af Tjenestemandsløven.

Gerhard Nielsen: Man skulde tro efter alt det Postyr, der gøres af Mindretalspartierne med Hensyn til de frivillige Korps, at de Bestemmelser, vi ønsker indført, vil forhindre disse Korps i at foretage det, de ønsker at foretage sig med Hensyn til Øvelser, Uddannelse o. s. v. Det er slet ikke Tilfældet. Hele Forskellen er den, at der nu i Lovforslaget kræves, at de skal have Justitsministerens Tilladelse, og den vil de jo i de allerfleste Tilfælde kunne faa under normale Forhold. Man skulde næsten tro, at man ved de Bestemmelser, vi ønsker indført, vilde forbyde de frivillige Korps at arbejde, men det er slet ikke Tilfældet.

Ole Bjørn Kraft: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen for denne Udtalelse om de frivillige Korps, den viser, at man heller ikke fra den Side mener, der er noget som helst at bebrejde disse Korps. Men naar Forholdet yderligere er det, at de, fordi de har Overenskomst med Forsvarsministeren, for langt de fleste Vaabens Vedkommende slet ikke selv ejer dem, men har laant dem af Krigsministeriet, og Forsvarsministeriet har al mulig Kontrol over hele deres Virksomhed, finder jeg ikke, at der er nogen som helst Grund til at foretage nogen Ændring i den Tilstand, der hersker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 61 Stemmer mod 30.